Boyalı Gölgeler Köyü

Yavuz DEMİRKIRAN

Boyalı Gölgeler Köyü

Yavuz DEMİRKIRAN

Gölgevadi köyünde evlerin boyalı duvarları yoktu. Bunun yerine sanatçılar gölgeleri boyardı! Her sabah özel fırçalarını boya kavanozlarına batırır, sokaklara yayılan gölgelerin üzerine parlak desenler çizerlerdi. Dağınık siyah saçlı ve sarı önlüklü küçük bir çocuk olan Leo, bunu izlemeyi çok severdi. Kendi gölgesi Pip, parlayan kehribar gözlü, dumanlı mavi-siyah bir yaratık, yanında dans ederdi.

Leo her yere kırmızı saplı ahşap bir fırça taşırdı. Yanağında, bir onur madalyası gibi küçük bir boya lekesi vardı. Pip'in bir kulağında ince kırmızı bir kurdele vardı ve duman gibi titreşirdi. Birlikte meydanda gölge boyama alıştırması yaparlardı. 'Bir gün bütün festivali ben boyayacağım,' dedi Leo. Pip'in kehribar gözleri parladı ve incecik kenarları heyecanla dalgalandı.

Yıllık sanat festivali yaklaşıyordu. Yuvarlak hatlı, yaşlı bir kadın olan ve nazik ela gözleriyle altın süslü yeşil bir palto giyen Belediye Başkanı Brushwell her şeyi düzenledi. 'Sanat, tanıdık şeyleri bize yeni biçimlerde gösterir,' dedi fırça uçlu asasına hafifçe vurarak. Her yerden sanatçılar geldi, çantaları rengârenk boyalarla doluydu. Sokaklar neşeli sohbetlerle çınlıyordu. Leo gölgelerin renklerle canlanmasını görmek için sabırsızlanıyordu.

Festivalin ilk günü sokaklar hareketli desenlerle doldu. Gölgeler çizgiler, noktalar ve spirallerle boyanmış halde kıpırdıyor ve dönüyordu. Pip balık şeklindeki bir gölgeyi kovaladı. Leo kanatlarını çırpan bir gölge ejderhası boyadı. Herkes alkışladı. Bütün köy dev, rengârenk bir rüya gibi görünüyordu.

Sonra altın yıldızlı mor paltolu, uzun ve sıska bir adam geldi. Bu, uzun dalgalı gümüş saçlı ve ince kıvrık bıyıklı Sihirbaz Marlo'ydu. Göğsüne asılı, boya kavanozlarıyla dolu kocaman bir çanta taşıyordu. 'Festivalinize sihir katmaya geldim!' diye duyurdu. Ama çantasını savururken kendi ayaklarına takıldı. Kavanozlar her yere uçtu!

Boyalar sıçradı ve büyük bir su birikintisinde karıştı. Kırmızı maviyle, sarı yeşille döndü. Renkler birbirine karışıp çamurlu bir kahverengiye dönüştü. Leo şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Olamaz!' diye bağırdı Marlo, yeşil gözleri fal taşı gibi açılmıştı. 'Çok özür dilerim!' Gölge sanatçıları, özenle yaptıkları desenlerin bulanıklaşıp değişmesini şaşkınlıkla izledi. Belediye Başkanı Brushwell endişeyle gözlükleri buğulanmış halde aceleyle yanlarına geldi.

Birden gölgeler aptalca davranmaya başladı. Bir gölge kedi köpek gibi havladı. Bir gölge ağaç kökleri üzerinde yürüyüp gitti. Pip bir gölge kuşunu kovalamaya çalıştı ama kuş döngüler ve daireler çizerek uçtu. Festival sokakları kargaşaya döndü. İnsanlar gergin gergin güldü ama Leo sorunu gördü. Karışan boyalar gölgeleri şaşırtmıştı. Artık ne olacaklarını bilmiyorlardı.

Leo gökyüzüne baktı. Güneş çoktan aşağı kayıyordu. 'Bunu gün batmadan düzeltmeliyiz,' dedi. 'Güneş batınca gölgeler kaybolacak!' Belediye Başkanı Brushwell başını salladı. 'Leo, sen bizim en iyi genç sanatçımızsın. Renkleri ayırabilir misin?' Leo'nun kalbi hızla çarptı. Emin değildi ama denemek zorundaydı. Pip kararlı bir cıvıltı çıkardı.

Marlo yıldızlı paltosu dalgalanarak diz çöktü. 'Kavanozlarım var,' dedi. 'Ama boyaların hepsi birbirine karışmış. Onları nasıl ayırabiliriz?' Leo derin derin düşündü. Yağ ile suyun karışmadığını hatırladı. 'Renklerin çökelmesine izin vermeliyiz,' dedi. 'Sonra onları tek tek çıkarabiliriz.' Ama kaybedecek zaman yoktu.

Leo ve Marlo kavanozlar ve fırçalar topladı. Belediye Başkanı Brushwell büyük bir ahşap tahta getirdi. Karışık boyayı tahtaya döktüler ve beklediler. Yavaş yavaş renkler şeritler halinde ayrılmaya başladı. En üstte kırmızı, sonra mavi, sonra sarı. 'İşe yarıyor!' diye sevindi Leo. Pip, şaşkın gölgeleri daha fazla sorun çıkarmasınlar diye oyalayarak etrafta zıpladı.

Ama gölgeler hâlâ şaşkındı. Şekillerinden emin olamayarak kıpırdıyor ve sallanıyorlardı. Leo'nun bir fikri vardı. 'Onlara desenlerini hatırlatmalıyız,' dedi. Kırmızı saplı fırçasını ayrılmış kırmızı boyaya batırdı ve Pip'in gölgesine parlak bir şerit çizdi. Pip parladı ve şekli yeniden netleşti. Diğer gölgeler izledi ve sakinleşmeye başladı.

Marlo bir gölge kuşunun üzerine mavi bir spiral çizdi ve kuş dümdüz uçtu. Belediye Başkanı Brushwell bir gölge çiçeğin üzerine altın noktalar çizdi ve çiçek açtı. Herkes katıldı, gölgeleri ayrılmış renklerle boyadı. Gölgeler yeniden neşeli, rengârenk hallerine dönerken sokaklar kahkahalarla doldu. Leo'nun hızlı düşüncesi festivali kurtarmıştı!

Güneş çatılara değdi ve gölgeler uzayıp sakinleşti. Festival tam zamanında kurtulmuştu. Belediye Başkanı Brushwell duyurdu: 'Bu gece, sanatın en karışık kazaları bile düzeltebileceğini bize gösteren Leo'yu kutluyoruz!' Herkes alkışladı. Marlo gümüş saçları parlayarak eğildi. 'Sen gerçek bir sanatçısın, Leo,' dedi. Pip'in kehribar gözleri gururla parıldadı.

Güneş batarken boyalı gölgeler vitray gibi parladı. Leo kendi gölgesi Pip'e baktı; şimdi kırmızı kurdele deseniyle süslenmişti. 'Sanat, gündelik şeyleri eğlenceli yeni biçimlerde görmemize yardımcı olur,' dedi Leo. Belediye Başkanı Brushwell başını salladı. 'Evet, gölgeler bile bizi şaşırtabilir.' Gölgevadi köyü hiç bu kadar güzel görünmemişti.

Festival yıldızların altında fenerler ve müzikle devam etti. Leo, kırmızı saplı fırçası önlüğüne sıkışmış halde Pip ile dans etti. Marlo tekrar geleceğine söz verdi ama bu kez boyalarını daha dikkatli taşıyacaktı. Herkes güldü. Leo hataların takım çalışması ve biraz yaratıcılıkla düzeltilebileceğini biliyordu. Ve köyün her zaman keyif alacağı rengârenk gölgeleri olacaktı.

O günden sonra Leo, Gölgevadi'nin gölge sanatçısı olarak tanındı. Başkalarına gölgeleri boyamayı ve dünyayı yeni biçimlerde görmeyi öğretti. Yıllık festival daha da büyüdü ve parladı ve Leo her yıl festivali hızlı düşünme ve nezaketle kurtardığı günü hatırladı. Ve sadık gölge arkadaşı Pip onun yanından hiç ayrılmadı.